

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 16. novembra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach — Pôsobnosť — článok 24 bod 1 prvý pododsek — Výlučná právomoc v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti — článok 7 bod 1 písm. a) — Osobitná právomoc v zmluvných veciach — Žaloba o zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti a o výmaze zápisu vlastníckeho práva z katastra nehnuteľností“

Vo veci C-417/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajský súd pre občianskoprávne spory Viedeň, Rakúsko) z 23. júla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 29. júla 2015, ktorý súvisí s konaním:

Wolfgang Schmidt

proti

Christiane Schmidtovej

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A. Prechal, A. Rosas, C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- W. Schmidt, v zastúpení: C. Beck, Rechtsanwalt,
 - C. Schmidt, v zastúpení: M. Bartlmä, Rechtsanwalt,
 - rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,
 - česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia,
 - Európska komisia, v zastúpení: G. von Rintelen a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. júla 2016,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 24 bodu 1 prvého pododseku nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Wolfgangom Schmidtom a pani Christiane Schmidtovou, ktorého predmetom je zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v Rakúsku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 15, 16 a 34 nariadenia č. 1215/2012 znejú takto:
 - „(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. ...
 - (16) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho riadneho výkonu súdnictva. Existencia takejto úzkej väzby by mala zaručiť právnu istotu a vylúčiť, že osoba by bola žalovaná na súde členského štátu, s čím nemohla rozumne predvídať. ...
- ...
 - (34) Treba zaručiť kontinuitu medzi Dohovorom [z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a o výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32)], nariadením Rady (ES) č. 44/2001 [z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1, Mim. vyd. 19/004, s. 42)] a týmto nariadením a musia sa určiť prechodné ustanovenia na tento účel. Rovnaká potreba kontinuity sa týka aj výkladu Dohovoru [z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a o výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach] a nariadení, ktoré ho nahradili, Súdnym dvorom Európskej únie.“
- 4 V kapitole I nariadenia č. 1215/2012, nazvanej „Rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov“, článok 1 ods. 1 a článok 1 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia stanovuje:
 - „1. Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. ...
 2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:
 - a) osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku alebo zo vzťahu, ktorý má podľa rozhodného práva porovnateľné účinky ako manželský zväzok“.

- 5 Oddiel 2 kapitoly II uvedeného nariadenia je nazvaný „Osobitná právomoc“. Nachádza sa tam článok 7, ktorý stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
...“

- 6 V uvedenom oddiele článok 8 toho istého nariadenia stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať:

...

4. vo veciach súvisiacich so zmluvou, ak žalobu možno spojiť so žalobou proti tomu istému žalovanému vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti, na súde členského štátu, na území ktorého sa majetok nachádza.“

- 7 Článok 24 nariadenia č. 12515/2012, ktorý sa nachádza v jeho oddiele 6 kapitoly II, nazvanej „Výlučná právomoc“, stanovuje:

„Výlučnú právomoc majú tieto súdy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

...“

Rakúske právo

- 8 Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva sa nachádzajú v Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (všeobecný občiansky zákonník, ďalej len „ABGB“), ako aj v Allgemeines Grundbuchsgesetz (všeobecný zákon o katastri nehnuteľností, ďalej len „GBG“).

- 9 Ustanovenie § 380 ABGB je formulované takto:

„Bez právneho titulu a bez spôsobu nadobudnutia v súlade so zákonom nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo.“

- 10 Ustanovenie § 425 ABGB stanovuje:

„Samotný právny titul nespôsobuje vznik vlastníckeho práva. Vlastnícke právo a všetky vecné práva, okrem prípadov stanovených v zákone, môžu byť nadobudnuté iba odovzdaním a prevzatím v súlade so zákonom.“

- 11 Podľa § 431 ABGB:

„Na prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam musí byť nadobúdací úkon zapísaný do verejných kníh, ktoré sú na to určené. Tento zápis sa nazýva *Einverleibungen* [vklady] (*Intabulation*).“

12 Ustanovenie § 444 ABGB stanovuje:

„Vlastnícké právo môže zaniknúť na základe vôle vlastníka, zákona a súdneho rozhodnutia. Vlastnícké právo týkajúce sa nehnuteľností však zaniká až výmazom z verejných kníh.“

13 Ustanovenie § 8 GBG rozlišuje zápisy do katastra nehnuteľností takto:

„Do katastra nehnuteľností sa zapisujú:

1. vklady (*Einverleibungen*) (bezpodmienečné nadobudnutia alebo výmazy – *Intabulationen* alebo *Extabulationen*), ktoré sa vykonávajú bez ďalšieho odôvodnenia, alebo
2. záznamy (podmienečné nadobudnutia alebo výmazy – prenotácie), ktoré len s podmienkou ich dodatočného odôvodnenia spôsobia nadobudnutie, prevod, obmedzenie alebo zánik práv zapisovaných v katastri, alebo
3. poznámky.“

14 Podľa § 9 GBG môžu byť do katastra zapísané iba vecné práva a ťarchy, ďalej právo spätnej kúpy a predkupné právo, ako aj nájomné právo.

15 Ustanovenie § 61 GBG týkajúce sa poznámky o sporoch v katastre nehnuteľností znie takto:

„1. Ak sa niekto cíti byť vkladom poškodený na svojom práve zapisovanom v katastri, namietne proti vkladu procesnými prostriedkami z dôvodu neplatnosti a bude požadovať obnovenie predchádzajúceho stavu zápisu, má právo požadovať zapísanie poznámky o takom spore do katastra buď súčasne s podaním žaloby, alebo neskôr. Poznámku o spore možno uplatniť tak pred všeobecným súdom, ako aj pred katastrálnym súdom.

2. Dôsledkom poznámky o spore je to, že všetky účinky rozsudku vo veci žaloby sa uplatnia aj voči osobám, ktoré nadobudli práva zapisované v katastri, až po dátume, keď bol podaný návrh na zápis poznámky o spore na katastrálny súd.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16 Pán Schmidt, s bydliskom v Rakúsku, bol vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa vo Viedni (Rakúsko). Darovacou zmluvou zo 14. novembra 2013, ktorá bola uzavretá vo Viedni, daroval túto nehnuteľnosť svojej dcére, pani Schmidtovej, ktorá je od uvedeného dátumu zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníka tejto nehnuteľnosti. Pani Schmidtová bývala ku dňu darovania v Nemecku a býva tam dodnes.

17 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že psychiatrický posudok pána Schmidta odhalil vážne poruchy, ktoré siahajú do mája 2013, a rozhodnutím zo 17. novembra 2014 bol pánovi Schmidtovi ustanovený opatrovník.

18 Žalobou podanou 24. marca 2015 na Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajský súd pre občianskoprávne spory Viedeň, Rakúsko) sa pán Schmidt, zastúpený svojím opatrovníkom, domáhal zrušenia darovacej zmluvy zo 14. novembra 2013 a následne aj výmazu zápisu vlastníckeho práva pani Schmidtovej k nehnuteľnosti z katastra nehnuteľností z dôvodu neplatnosti tohto zápisu. Na návrh žalobcu vo veci samej bolo uznesením z 25. marca 2015 na základe § 61 ods. 1 GBG vyhovené návrhu na zápis poznámky o žalobe o výmaz z katastra nehnuteľností.

- 19 Pani Schmidtová tvrdí, že vnútroštátny súd nemá právomoc rozhodnúť o žalobe vo veci samej z dôvodu, že článok 24 bod 1 nariadenia č. 1215/2012 nemohol založiť právomoc uvedeného súdu, pretože táto žaloba sa netýka vecného práva v zmysle tohto ustanovenia.
- 20 Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajský súd pre občianskoprávne spory Viedeň) má pochybnosti o výklade článku 24 bodu 1 nariadenia č. 1215/2012 a odkazuje jednak na uznesenie Súdného dvora z 5. apríla 2001, Gaillard (C-518/99, EU:C:2001:209), v ktorom bola zamietnutá výlučná právomoc vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti v súvislosti so žalobou o zrušenie kúpnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti, a jednak na rozsudok z 3. apríla 2014, Weber (C-438/12, EU:C:2014:212), podľa ktorého žaloba týkajúca sa určenia neplatnosti výkonu predkupného práva, ktorým je zatažená nehnuteľnosť, spadá do tejto výlučnej právomoci.
- 21 Vnútroštátny súd spresňuje, že rozsudok, ktorým sa vyhovie žalobe o výmaz a ktorý bol vydaný na základe § 61 ods. 1 GBG, možno vykonať ako voči pani Schmidtovej, tak aj z dôvodu poznámky o spore v katastri nehnuteľností voči tretím osobám, ktoré v priebehu konania nadobudli vecné práva k dotknutej nehnuteľnosti.
- 22 Za týchto podmienok Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajský súd pre občianskoprávne spory Viedeň, Rakúsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:
- „Vzťahuje sa na konanie o zrušenie darovacej zmluvy z dôvodu nespôsobilosti darcu na právne úkony a o zápise výmazu vlastníckeho práva obdarovanej ustanovenie článku 24 bodu 1 nariadenia č. 1215/2012, ktorý upravuje výlučnú právomoc v oblasti vecných práv k nehnuteľnostiam?“

O prejudiciálnej otázke

- 23 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 24 bod 1 prvý pododsek nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že žaloba, ktorou sa navrhuje zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti z dôvodu nespôsobilosti darcu na právne úkony a výmaz zápisu vlastníckeho práva obdarovanej z katastra nehnuteľností, predstavuje žalobu, ktorej „predmetom sú vecné práva k nehnuteľnostiam“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 24 Najprv treba konštatovať, že taká žaloba spadá pod vecnú pôsobnosť nariadenia č. 1215/2012.
- 25 Hoci totiž článok 1 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia vylučuje z jeho pôsobnosti najmä osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, nič to nemení na skutočnosti, ako to v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 27 až 31 svojich návrhov, že určenie spôsobilosti darcu na právne úkony nepredstavuje v rámci žaloby, akou je tá v konaní vo veci samej, hlavný predmet tejto žaloby, ktorý sa týka právnej platnosti darovania, ale predbežnú otázku.
- 26 Zo znenia článku 24 bodu 1 prvého pododseku nariadenia č. 1215/2012 vyplýva, že súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza (*forum rei sitae*), majú výlučnú právomoc rozhodnúť o žalobách v oblasti vecných práv k nehnuteľnosti bez ohľadu na bydlisko účastníkov konania. Keďže toto ustanovenie v podstate preberá obsah článku 22 bodu 1 prvého pododseku nariadenia č. 44/2001, treba uviesť, že v rozsahu, v akom nariadenie č. 1215/2012 nahrádza nariadenie č. 44/2001, platí výklad ustanovení tohto nariadenia uvedeného ako posledné podaný Súdnym dvorom takisto pre nariadenie č. 1215/2012, pokiaľ je možné ustanovenia týchto dvoch nástrojov práva Únie považovať za rovnocenné (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, bod 22 a citovanú judikatúru).

- 27 Súdny dvor v súvislosti s článkom 22 bodom 1 nariadenia č. 44/2001 rozhodol, že na účely zabezpečenia čo najväčšej rovnosti a jednotnosti práv a povinností, ktoré vyplývajú z tohto nariadenia pre členské štáty a dotknuté osoby, má byť zmysel výrazu „ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti“ definovaný v práve Únie samostatne (rozsudky z 3. apríla 2014, Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, bod 40, ako aj zo 17. decembra 2015, Komu a i., C-605/14, EU:C:2015:833, bod 23).
- 28 Rovnako z ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že keďže ustanovenia článku 22 bodu 1 tohto nariadenia zavádzajú výnimku zo všeobecných pravidiel právomoci podľa tohto nariadenia, najmä z pravidla uvedeného v jeho článku 2 odseku 1, podľa ktorého, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, sa osoby s bydliskom na území členského štátu žalujú na jeho súdoch, sa nemôžu vykladať širšie, ako to vyžaduje ich účel. Účinkom týchto ustanovení je totiž zbavenie účastníkov konania možnosti výberu súdu, ktorú by inak mali, pričom v určitých prípadoch týchto účastníkov konania podriaďujú právomoci súdu, ktorý nie je vlastným súdom bydliska ani jedného z nich (rozsudok zo 17. decembra 2015, Komu a i., C-605/14, EU:C:2015:833, bod 24).
- 29 Pokiaľ ide o cieľ sledovaný vyššie uvedenými ustanoveniami, ako zo správy k dohovoru o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EŠ C 59, 1979, s. 1), tak aj z ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 22 bodu 1 prvého pododseku nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že hlavným dôvodom výlučnej právomoci súdov zmluvného štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, je skutočnosť, že súd miesta, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, vie najlepšie z dôvodu blízkosti zistiť skutkový stav a uplatniť pravidlá a obyčaje, ktorými sú v zásade pravidlá a obyčaje štátu, kde sa nehnuteľnosť nachádza (rozsudok zo 17. decembra 2015, Komu a i., C-605/14, EU:C:2015:833, bod 25).
- 30 Okrem toho Súdny dvor spresnil, že výlučná právomoc súdov zmluvného štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, sa nevzťahuje na všetky žaloby týkajúce sa vecných práv k nehnuteľnosti, ale len na tie z nich, ktoré patria do pôsobnosti uvedeného dohovoru alebo uvedeného nariadenia a zároveň smerujú jednak k určeniu rozsahu, zloženia, vlastníctva, držby nehnuteľnosti alebo existencie iných vecných práv k nehnuteľnosti a jednak k zabezpečeniu ochrany výsad spojených s týmito právami osobám, ktoré sú nositeľmi týchto práv (rozsudok zo 17. decembra 2015, Komu a i., C-605/14, EU:C:2015:833, bod 26 a citovaná judikatúra).
- 31 Treba tiež pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora rozdiel medzi vecným právom a osobným právom spočíva v tom, že vecné právo, ktorým je zaťažený hmotný majetok, vyvoláva účinky vo vzťahu k všetkým, zatiaľ čo osobného práva sa možno domáhať len voči povinnému (rozsudok zo 17. decembra 2015, Komu a i., C-605/14, EU:C:2015:833, bod 27 a citovaná judikatúra).
- 32 V prejednávanom prípade vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, že v rakúskom občianskom práve má konštatovanie neplatnosti darovacej zmluvy z dôvodu nespôsobilosti na právne úkony účinky *ex tunc* a vedie k navráteniu takto nadobudnutého majetku. Pokiaľ ide o zmluvy, ktorých predmetom je nehnuteľnosť, znamená toto navrátenie výmaz vlastníckeho práva osoby, ktorá je ako vlastník zapísaná v katastri nehnuteľnosti.
- 33 V rozsahu, v akom sa žaloba podaná pánom Schmidtom týka jednak zrušenia darovacej zmluvy z dôvodu jeho nespôsobilosti na právne úkony a jednak výmazu vlastníckeho práva jeho dcéry z katastra nehnuteľnosti, treba posúdiť povahu tejto žaloby podľa každého z týchto návrhov.
- 34 Pokiaľ ide po prvé o návrh na zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti, vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, že tento návrh sa zakladá na údajnej neplatnosti dotknutej zmluvy z dôvodu nespôsobilosti žalobcu v konaní vo veci samej na právne úkony. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby bola založená právomoc súdu členského štátu, v ktorom sa nachádza

nehnuteľnosť, nepostačuje, že sa žaloba týka vecného práva k nehnuteľnosti alebo že žaloba súvisí s nehnuteľnosťou. Žaloba sa musí naopak zakladať na vecnom práve, a nie na osobnom práve (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. apríla 2001, Gaillard, C-518/99, EU:C:2001:209, bod 16).

- 35 Tento výklad je navyše potvrdený správou pána Schlossera o Dohovore o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska k Dohovoru o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, ako aj k protokolu týkajúcemu sa jeho výkladu Súdny dvorom (Ú. v. ES C 59, 1979, s. 71, body 170 až 172), ktorá spresňuje, že pokiaľ ide o zmiešané žaloby, ktoré sú založené na osobnom práve a ktorými sa má nadobudnúť vecné právo, že početné skutočnosti vedú k uprednostneniu osobnej povahy takých žalôb, a tak k neuplatniteľnosti pravidla výlučnej právomoci v oblasti nehnuteľností (pozri analogicky uznesenie z 5. apríla 2001, Gaillard, C-518/99, EU:C:2001:209, bod 21).
- 36 Ako to v podstate uviedla generálna advokátka v bode 40 svojich návrhov, skutočnosť, či sa zmluva, ktorej neplatnosti sa domáha, týka nehnuteľnosti, nehrá pri úvahách o platnosti zmluvy žiadnu rolu, pričom nehnuteľná povaha predmetu zmluvy má v tomto kontexte len okrajový význam (pozri analogicky rozsudok z 18. mája 2006, ČEZ, C-343/04, EU:C:2006:330, bod 34).
- 37 Rovnako treba dodať, že taký výklad nepoškodzuje požiadavku riadneho výkonu spravodlivosti, na ktorej, ako vyplýva z bodu 29 tohto rozsudku, je založený článok 24 bod 1 nariadenia č. 1215/2012, keďže súd, ktorý rozhoduje o žalobe o zrušenie darovacej zmluvy z dôvodu nespôsobilosti na právne úkony, nemusí vykonať overenia, ktoré striktne súvisia s dotknutou nehnuteľnosťou, ktoré by odôvodnili uplatnenie pravidla výlučnej právomoci upraveného v tomto článku.
- 38 Ako však uviedla generálna advokátka v bode 50 svojich návrhov a ako to tvrdila česká vláda vo svojich písomných pripomienkach, vnútroštátny súd môže založiť svoju právomoc rozhodnúť o návrhu na zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti na článku 7 bode 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012.
- 39 Podľa znenia tohto ustanovenia totiž spory v zmluvných veciach môžu byť preskúvané na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby, teda plnenia zodpovedajúceho zmluvnému právu, ktoré je základom žaloby navrhovateľa (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 1976, De Bloos, 14/76, EU:C:1976:134, body 10 až 14). V prejednávanom prípade je žaloba vo veci samej založená na údajnej neplatnosti zmluvného záväzku, ktorý pozostáva z prevodu vlastníctva nehnuteľnosti, ktorá za predpokladu, že táto zmluva je platná, sa má vykonať a pôvodne sa v Rakúsku vykonala.
- 40 Pokiaľ ide po druhé o návrh na výmaz vlastníckeho práva obdarovanej z katastra nehnuteľností, ten je založený na neplatnosti prevodu vlastníctva, a preto na vecnom práve k dotknutej nehnuteľnosti, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ vo veci samej.
- 41 Taký návrh týkajúci sa zachovania výsad vyplývajúcich z vecného práva spadá do výlučnej právomoci súdu členského štátu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, v súlade s článkom 24 bodom 1 prvým pododsekom nariadenia č. 1215/2012.
- 42 S prihliadnutím na túto výlučnú právomoc členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, rozhodnúť o návrhu na výmaz vlastníckeho práva obdarovanej z katastra nehnuteľností má tento súd podľa článku 8 ods. 4 nariadenia č. 1215/2012 okrem toho, ako to uviedla generálna advokátka v bodoch 51 až 58 svojich návrhov, tiež súdnu právomoc založenú na vecnej súvislosti rozhodnúť o návrhu na zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti, pretože oba tieto návrhy sú podané proti tej istej žalovanej, a ako vyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, môžu byť spojené.

43 S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať takto:

- Ustanovenia nariadenia č. 1215/2012 treba vykladať v tom zmysle, že žaloba o zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti z dôvodu nespôsobilosti darcu na právne úkony nespadá do výlučnej právomoci členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, upravenej v článku 24 bode 1 tohto nariadenia, ale do osobitnej právomoci upravenej v článku 7 bode 1 písm. a) uvedeného nariadenia.
- Žaloba o výmaz vlastníckeho práva obdarovanej z katastra nehnuteľností patrí do výlučnej právomoci upravenej v článku 24 bode 1 toho istého nariadenia.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa majú vykladať v tom zmysle, že žaloba o zrušenie darovacej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti z dôvodu nespôsobilosti darcu na právne úkony nespadá do výlučnej právomoci členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza, upravenej v článku 24 bode 1 tohto nariadenia, ale do osobitnej právomoci upravenej v článku 7 bode 1 písm. a) tohto nariadenia.

Žaloba o výmaz vlastníckeho práva obdarovanej z katastra nehnuteľností patrí do výlučnej právomoci upravenej v článku 24 bode 1 toho istého nariadenia.

Podpisy